

TRIGLAV

G. KOKALJ FERDINAND
Tr 18

Uredništvo in upravnništvo tednika „Triglav“ Kranj. — Telefon uredništva št. 8. — Naročnina 40 Din za celo leto, 20 Din polletno in 10 Din četrtletno. Za inozemstvo 50 Din. Račun podružnice poštne hranilnice v Ljubljani, št. 16.383.

Leto I.

Kranj, dne 8. decembra 1933.

Štev. 25.

Naše lesno gospodarstvo potrebuje nujne odpomoči

Nobena gospodarska panoga ne občuti posledic današnje krize tako ostro, kakor baš lesno gospodarstvo, ki tvori glavni dohodek ljudstva, posebno v dravski banovini. Pereče lesno gospodarsko vprašanje se je že neštokrat obravnavalo na raznih tozadevnih konferencah in na anketah interesnih gospodarskih organizacij. Stavili so se konkretni predlogi in nasveti, kako bi se naša lesna trgovina zopet poživela. Kakor kaže so žalibog vsi ti predlogi in nasveti ostali le pri lepih besedah in obljubah, ker se za rešitev tega, za našo državo — posebno dravsko banovino — življenjsko vžnega vprašanja do danes še ni nič storilo. Da se lesno gospodarstvo nahaja na robu propada — vsled česar je ogrožen življenjski obstoj tisočev in stotisočev našega ljudstva — ni kriva samo gospodarska kriza, ampak v veliki meri mi sami.

Naše gospodarske interesne organizacije so stavile konkretne predloge, da se v interesu zboljšanja lesne trgovine znižajo previsoke prevozne železniške tarife, zniža najemnina prostorov ob kolodvorih, zniža cenik za zavarovanje valute na dejanske lesne cene, uredi devizna, kreditna in obrestna politika, znižajo davčna bremena (posebno prometni davek), odpravijo razne stranske železniške in druge pristojbine itd. Za enoten in solidaren nastop v inozemstvu se je poduzelo vsemogoče, da se ustanovi enotna jugoslovenska lesna izvozna organizacija, ki bi zastopala vso našo lesno gospodarsko panogo. Vendar vsa prizadevanja bolj uvidnih na merodajnih mestih niso naletela na razumevanje in to v prvi vrsti samo radi tega, ker bi bili s tem načinom reorganizacije naše lesne trgovine prekrižani osebni interesi posameznih lesnih podjetij in posameznih oseb.

Medtem, ko se mi lovimo in iščemo prave lesne orijentacije in se bijemo in prepiramo radi osebnih interesov, nas druge države na lesnih tržiščih izpodirajo in dovoljujejo svojim lesnim izvoznikom za izvoz lesa posebne bonitete, s katerih pomočjo uspešno plasirajo svoj les na, do danes še naših inozemskih tržiščih.

Od našega lesnega gospodarstva je v nemali meri odvisno stanje drugih gospodarskih panog. Zato je — radi zboljšanja celokupnega našega gospodarstva — nujno potrebno, da se v prvi vrsti pokrene akcija za zboljšanje naše lesne trgovine. Kako stojimo danes v lesni izvozni trgovini nam jasno pove sledeča statistika o izvozu našega lesa od leta 1929.

v letu 1929 smo izvozili za	Din 1.830.258.000—
„ „ 1930 „ „ „ „	1.450.426.000—
„ „ 1031 „ „ „ „	856.659.000—
„ „ 1932 „ „ „ „	481.600.000—

Kakor kaže tudi letošnji izvoz ne bo presegel mnogo lanske višine. Od leta 1929. pa do leta 1932. se je torej zmanjšal naš izvoz v denarnem pogledu za 74%. Ta ugotovitev ne rabi nikakega komentarja, ker jasno priča v kakšnem položaju se danes nahaja naše lesno gospodarstvo in obenem jasno pove, v kakšnem stanju se nahajajo tudi druge gospodarske panoge.

Zadnji čas je naša vlada z izdajo raznih nujnih in umestnih uredb in zakonov živahno na delu za obnovitev našega težko bolanega gospodarskega življenja. Ta akcija vlade je naletela med ljudstvom na splošno razumevanje in je nujno potrebno, da celokupni jugoslovenski narod vlado pri napornem delu z vsemi silami podpira. Z zabavljanjem in abstinenjem ne bomo zboljšali položaja, ampak le s pozitivnim sodelovanjem. Mislim pa, da bi bilo sedaj treba poduzeti še nujne ukrepe od strani vlade, da se položaj lesne trgovine zboljša, ker z zboljšanjem te gospodarske panoge se bo avtomatično zboljšalo stanje tudi drugih gospodarskih panog, brez posebne pomoči. Mnenja sem, da krize ne bodo trajno odpravila razna javna dela, za izvršitev katerih je treba doprinesiti gotovih denarnih žrtv, ampak le direktna odpomoč gotovih gospodarskih panog, katera ne rabijo denarnih sredstev, ampak le umestnih ukrepov.

Dvanajstletka

Smernice, po katerih naj se v bodoče uravna naše kmečko življenje, skrbi, delo in trpljenje, tako telesno kakor duševno, so nam znane. Kmečka dvanajstletka — tako so krstili uredbo o zaščiti kmeta tisti, katerim gre za obstanek — ki je za do vratu zadolženi kmečki stan navidezno silno ugodna uredba, pomeni za kmeta pri sedanjih razmerah, povdarjam pri sedanjih razmerah, predvideno mučno dvanajstletno dobo boja s položajem, v katerega smo zabredli, ne po lastni krivdi. Pri proučevanju te uredbe se nam vsiljuje dolga vrsta perečih vprašanj, na katera je mogoč odgovor le, če pregledamo zlo do korenin.

Eno izmed teh vprašanj bi bilo: Kam naj usmerimo in kako naj uredimo naša gospodarstva, da nam bo mogoče naloženo dvanajstletko uspešno izkoristiti in rešiti naša propadajoča domovja ogroženega pogina? Drugo, prvo izpopolnjuječe vprašanje: Ali bo sploh mogoče pri sedanjih razmerah ugoditi nalogom zakona?

Kmečko vprašanje se rešuje površno, ker ga rešujejo ljudje, ki ne poznajo kmetove duše in nimajo z njo nič sorodnega.

Če vprašate, zakaj propadajo kmečki domovi, boste navadno dobili odgovor: Kriza!

Ko so cerkveni učenci sestavljali litanije, so vpeli med molitve tudi: „Kuge, lakote, vojske, reši nas o Gospod“. Takrat najbrže krize še niso poznali, sicer bi jo bili gotovo dejali na prvo mesto. Dandanes jo sicer poznamo, ne občutijo jo pa tisti, ki jo rešujejo. Poznajo jo morda le po mršavih kapunih in puranih. Sicer pa je propadanje kmetije le deloma kriva svetovna gospodarska kriza. Pravi vzrok tiči globlje, prav pri koreninah: Kmetija ne more dati toliko, kolikor se od nje zahteva. Mi in država nalagamo ubogi pari več kakor more peljati. Obstala je sredi kolovoza, kmet-voznik pa kolne okrog voza, ker ne more naprej.

Da dobimo podlago za utemeljitev bojazni o neuspehu dvanajstletke, moramo poseči globoko v podrobnosti male kmetije. Pred menoj leži knjigovodstvo male kmetije zadnjih dveh let. Ta knjiga pove več, kakor vse ankete, zborovanja, več kakor vsi spisi in dolgovezni članki. Globoko me zaboli, ko pregledujem te jasne, neovrgljive dokaze počasnega propadanja kmečkih domov. Nepoznavalec naših razmer pravi: Kmet je gospod; plača davke in zavarovalnino, pa je prost kakor bik na gmajni. Zemlja mu rodi v obilici samo, da jo malo obdela, vse pridelke drago spravi v denar, preživlja ga pa kmetija zastonj. Prašiča potegne iz svinjake, pa ima kup mesa in zabele. Jajca mu nanesejo kokoši, da jih še porabiti ne more. Ped

visok pšenični hleb in krušni nož na njem, je vedno na mizi; mleko, surovo maslo, smetano, krompir, zelje pač vse ima zastonj, karkoli mu srce poželi — stroškov pa skoraj nobenih. Denar, ki mu sam od sebe prifrči v listnico, nosi v hranilnico itd.

V dokaz, kako malo poznajo take vrste ljudje nas in naše težave, naj služi knjigovodstvo zgoraj omenjene kmetije. Takih in podobnih kmetij imamo na desetisoče. V ilustracijo razmer bom navedel posamezne dohodka in stroške, da nepoučeni lahko na dlani pregledajo ta brezskrbni kmečki raj in kraj, kamor gre z lahkoto pridobljena lepa vsota vsakoletnega čistega dobička.

Kmetija, na katero se nanašajo podatki, meri 10 ha, 70 a njiv, 2½ ha travnika, 11¾ ha gozda, deloma praznega, deloma zaraščenega z mladim drevjem. Kmetija ima za svoje potrebe dovolj drv in stelje. Redit se 10 govedi, 2 delovna konja, 6 prašičev, 2 kokoši, nekaj parov golobov, rac in zajcev. Gospodar je še mlad, trezen, razumen in priden. Med vojsko je nekaj časa užival italijansko gostoljubje, zato ve, kako hud je lačen pes. Gospodinja je priljudna, skrbna in varčna, mati 6. otrok od 10 mesecev do 13 let. Dekla je pridna, potrpežljiva gorenjska punca v cokljah, plače ima 2 jurja sedem stotakov na leto, 1 par čevljev, 2 predpasnika, eno ruto, za pirhe kovača, za požinke pa kakor bo pridna. Gospodar plačuje potrebščine in zaslužek obrtnikom mesečno, najemnikom sproti, poslom pa popotrebi na račun, ostanek koncem leta. Davke in oblastem kadar ima denar. Oglejmo si to knjigovodstvo! Ne bom navajal posameznih postavk po načinu trgovskih računov, pač pa letne vsote izdatkov in prejemkov vseh vrst. Navedel bom tudi vse osebe, obrate in obrti, katerih se je posluževal.

Dohodki za prodane pridelke:

Prašiči	Din 3179—
Krava, tele in junica	Din 2340—
Krompir	Din 3582—
Mleko	Din 3270—
Piščanci	Din 320—
Zelje	Din 375—
Fižol	Din 1830—
Sem. detelja	Din 282—
Sem. repa	Din 114—
Drva	Din 450—
Jajca	Din 316—
Pšenica semenska	Din 310—
Rž semenska	Din 350—
Zelenjava	Din 170—
Sadje	Din 149—
	Din 17.028—

Kmet Jur.

Dalje prihodnjč.

Vloga protituberkuloznega dispenzarja v pobijanju jetike

Dr. Josip Bežek.

Hvalevredna je bila zamisel raznih činiteljev (srežkega načelstva, mesne občine, O. U. Z. D., krajevnih protituberkuloznih lige) oživitvori v Kranju protituberkulozni dispenzar. — Da ta ideja — hvalevredno spočeta — v kali ne zamre, marveč se razvija, živi in doraste, hočem v svojem članku očrtati pomen in vlogo, ki jo igra protituberkulozni dispenzar v boju proti jetiki kot nalezljive in socialne bolezni, hočem vzbuditi zanimanje širše javnosti za napravo, ki se je praktično izkazala kot ena najučinkovitejših v zatiranju tuberkuloze.

Da je boj proti jetiki potreben, mislim, da je to spoznanje prodrlo dovolj globoko v prepričanje vsakega, kdor se količkaj zanima za vsakdanja kulturna,

socialno-higijenska stremeljenja. — Da je boj proti jetiki danes — v času velike gospodarske stiske, širjenja industrije, vedno večjih delavskih mas, vedno trših in težjih življenjskih pogojev, ki podpirajo razpasenje te bolezni, bolj potreben kot kedaj, o tem, mislim, ni nobenega dvoma. Le sodelovanje vseh činiteljev, ki se jih problem jetike tiče, in ne v zadnji meri vsakega posameznika, ki lahko postane žrtev te strašne bolezni, organizirano po enotnih smernicah in smoternih načrtih, more uspeti v boju proti tako zavratnemu, tako zločestemu sovražniku — kakor je jetika za ljudsko zdravje.

Protituberkulozni dispenzar smatrajo nekateri za osrednjo točko, od katere se vodi boj proti tu-

Težek položaj današnjega našega lesnega gospodarstva, kakor tudi konkretne predloge za rešitev tega važnega vprašanja je obrazložil vladi in narodni

skupščini v posebni interpelaciji minister n. r. g. Ivan Mohorič. Interpelacijo bomo dobesedno prinesli v eni izmed prihodnjih števil.

berkulozi kot ljudski in kužni bolezni, kot največjemu socialnemu zlu današnje dobe.

Na kakšen način opravlja dispensar to svojo nalogo, kje je njegov delokrog, kakšna sredstva, s katerimi deluje in se bori?

Protituberkulozni dispensar izsleduje predvsem jeličnika kot vir in vrelo kužnih kali — tuberkelbacilov — in po njem ogroženo okolico; išče jih v družini, v poklicu, v družbi, kjerkoli. V dispensarju se prijavlja vsakdo sam, kdor se čuti sumljivo bolnega, pošiljajo ga šole, uradi, zavodi, tvorniško in obrtno nadzorstvo, delodajalci, prijavljajo ga zdravniki, babice, ambulance OUZD, zdravilišče, sanatoriji, ki sodelujejo z dispensarsko napravo.

V dispensarju se izvrši najskrbnejši telesni pregled prijavljenca in se z vsemi razpoložljivimi sredstvi in metodami ugotovi, ali pa zanika jelično obolenje; skuša se ugotoviti tuberkulozno obolenje v njegovih prvih početkih, ki je še ozdravljivo ob najmanjših materialnih žrtvah. Vesten zdravnik — po možnosti strokovnjak — skrbno preišče prijavljenca in ga opazuje. V dobro oskrbljenem laboratoriju se preišče pljunek, izločki, na bacile tuberkuloze s pomočjo mikroskopa, ali pa se na primernih gojiščih vzgoje umetne čiste kulture tuberkelbacilov, preišče se kri z ozirom na hitrost sedimentacij (to je sesedanja rdečih krvnih teles v serumu), kar nudi važne zaključke glede jeličnega obolenja v telesu. Slednjič dožene kontrolni pregled z Röntgenovim aparatom in še rentgenofotografija ev. jelično obolenje. Vsi osebni in družinski podatki, vsa klinična preiskava in laboratorijski izsledki se zabeležijo in vključijo na posebnih dispensarskih formularjih.

Sledi jasen, vsakomur razumljiv pouk o najvažnejših vprašanjih jeličke: da je nalezljiva bolezen, povzročena po kužni kali. Tuberkelbacilu — ki se

prenaša pri kašljanju, glasnem govorjenju drobnih kapljic sline sosedu naravnost v usta, ali pa se dviga v osušenem prahu v zrak, ki ga vdihavamo v pljuča, da trosi vsak odprti jeličnik nepojmljive milijardne količine kužnih kali v svet. Pouči se ga, da so najbolj občutljivi za jelično kal dojenčki, otroci vobče, zlasti v dozorevajoči dobi — puberteti — dovzeten zanj splošno vsakdo, kdor jo dobi v svoja pljuča. Nauči se ga, kako ravnati s kužnim pljunkom, kako občevali in se ponašati z ljudmi doma, v družbi, v uradu i. t. d.; sploh v vseh higijenskih zapovedih, ki se jih mora držati bolnik sebi v korist in zdravje, svojem in soljudem pa v izogib nevarnosti pred okužitvijo.

Ta pouk vrši strokovno izobražena oseba, ki igra v dispensarskem delovanju zelo važno vlogo, če ne najvažnejšo, je navadno skrbstvena sestra za tuberkulozo, ki se pa razume tudi na druge panoge socialno higijenskega skrbstva, kot so skrbstvo za dojenčke, matere, skrbstvo za zdravstvene, družinske in stanovanjske razmere itd., ki se vse tudi stikajo s tuberkuloznim skrbstvom. Polom skrbstvene sestre prode delovanje protituberkuloznega dispensarja neposredno v žarišče tuberkulozne infekcije, v rodbino jelično bolnega: ona skrbi, da se podvržejo vsi svojci sistematičnemu pregledu v dispensarju, da se ugotovi ev. razpasenje tuberkuloznega obolenja v družini ali pa dožene prvotni izvor obolenja.

Ona pregleda vso situacijo na domu bolnika, tako glede gospodarskega in socialnega položaja rodbine, nje gmojnega stanja, stanovanjskih prilik, kar je vendar tako zelo važno za smoterno pobijanje tuberkuloze; ona svetuje, ukrene vse potrebne higijenske mere, da se zlo omeji in čim manj razpase v familiji.

(Dalje prihodnjič).

Tedenske novice

Visok jubilej. Na Miklavževu je praznoval 70-letnico rojstva g. Josip Niko Sadnikar, veterinarski inspektor v pokoju, naš največji strokovnjak na področju umetnostne obrti in starinoslovja ter zaslužni kamniški javni delavec. Rodil se je v Ljubljani, po dokončanih študijah na Dunaju pa je nastopil službo živinozdravnika v Črnomlju, bil nato prestavljen v Radoljico od tu pa pred 45 leti v Kamnik, kjer je deloval do svoje upokojitve leta 1926. Kljub naporni službi je našel vedno dovolj časa za udeleževanje na kulturnem polju. Na svojem domu si je uredil krasno zbirko starin, ki slovi kot kamniški muzej. Za njegovo nesebično in požrtvovalno sodelovanje ga je Nar. čitalnica l. 1903. imenovala za svojega častnega člana. Jubilar si je v Kamniku in v vsem okraju pridobil največje spoštovanje, posebno pa ga cenijo naše kmečko prebivalstvo kot svojega velikega dobrotnika in svetovalca. — Jubilaru naše iskrene čestitke!

Skrunilec grobov. Na ljubljanskem pokopališču pri Sv. Križu so v torek opazili uslužbenci pokopališke uprave, da je v predelu, kjer pokopavajo v bolnici umrle, odkopan grob in iz njega odnešena tri trupla, dveh otrok in odraslega moškega. Bajje je

skrunilec neki slaboumnež, ki mu je policija že na sledu.

KATHEREINER KNEIPOVA SLADNA KAVA je s svojo kakovostjo in izdatnostjo nenadkriljiva! Pazite na tovarniški znak!

Iz Kranja

Gledališki oder se drami iz sna. Dolgo časa je počival in se pripravljala. — Kje so vzroki te letargije? Gotovo ne tam, kjer jih iščejo nekateri: mea culpa. Labudje pesmi je konec, v petek zvečer se vrši premijera Klabundove kitajske igre „Krog s kredo“, ki je dosegla v Ljubljani in tudi po večjih podeželskih odrih lep uspeh. Klabund, znani nemški pisatelj, ki je preminul pred letom dni, je kakor mnogi dosedanja pisatelji veliko brskal po orumenelih pergamentih vzhodne kulture. Plod tega dela sta znani dramatizirani igri „Krog s kredo“ in „Praznik cvetočih črešenj“, katero ravno sedaj vprižarja ljubljanska drama. V „Krogu“, tej pravljici in igri, prevladuje socialni motiv, ki je tako sodobno živ in resničen, da bi človek ne verjel, da je to delo ustvaril kitajski duh, ki je živel

tega ogorka je potem doma zdrobil v prah, da ga je med tednom njuhal, ostanek pa je požvečil.

Delo, ki ga je opravljal v tovarni ni bilo težko. Od šestih jutraj do osmih je brisal v pisarni prah s pisalnih miz. Čez dan je hodil na pošto, na kolo-dvor, lepil znamke in opravljal manjša pisarniška dela.

Predno je jutraj pričel z delom, je segel s palcem in kazalcem desne roke v žep vestje, izvlekel ščepec prahu od cigare in ga ponjuhal. Nekaj časa je zadovoljno strmел v blede sončne žarke, parkrat močno kihnil, izvlekel robec in se obrisal. Ko se je še zadovoljno oddahnil, je vzel krpo za brisanje prahu.

„Tako, pa pričnimo v božjem imenu“, je dejal polglasno in se napotil k mizi šefa.

Z največjo previdnostjo je obrisal Jamnik prah z njegove mize. Šef pisarne je bil namreč pedant svoje vrste. Bog ne daj, da bi našel kako stvar na svoji mizi premaknjeno. Vse je moralo biti na svojem mestu od držala, svinčnika do peres. Celo steklenica s črnilom je morala biti postavljena tako, da je etiketa na njej bila baš na pol obrnjena proti sedežu.

S svetim strahom je respektiral Jamnik te šefove muhe. Raje bi se odpovedal trem cigaram, kot da bi bil radi tega samo enkrat zmerjan.

Tem bolj brezskrbno pa je brisal prah na ostalih pisalnih mizah in se v gotovem oziru sam pokazal pedanta.

„Ta presneta Kremžar je tudi od dne do dne bolj raztresen“, je godrnjal Jamnik, ko je pričel brisati prah s pisalne mize knjigovodje. „No ja, nikak čudež. Včeraj je bilo prvega. Praznovati ga je bilo treba. In od tod raztresenost... Pet, šest zmečkanih listin, peresa neosnažena, eno celo zlomljeno in povrhu še tintnik odprt. Gospod Kremžar, gospod Kremžar! Tako, ne bo šlo dalje. Red cenimo pri nas nad vse... Hm, hm! Naj bo, danes bomo zatisnili eno oko, jutri

Najbolj boste razveselili svoje drage s krasnimi darili, ki jih dobite v prvi slatarski delavnici na Gorenjskem

B. Rangus = Kranj

Velika izbira okasionskih, briljantnih predmetov. V salogi ima rasne antične predmete ter pasove za narodne noše-srebrnjake, ki jih napravi tudi iz starega srebra strankam po želji. Velika izbira švicarskih ur. Za točna popravila jamči. Ku-puje staro srebro in slato po najvišji dnevni ceni. Ženin in neveste popusti!

pred sto in sto leti. Velika oblast je drastično prikazana v gospodarju in davkarju Ma, skorumpirana uprava pa v sodniku Ču-Ču in uradniku Čao. Ljubzenska poanta zaživi v glavni vlogi Haitang, nositelj socialnih idej pa je Čang-Ling. . . sicer pa — ogledajte si dobro pripravljeno delo na novo opremljenem odru. „Krog“ je režiral g. Kern Dore, vse vloge pa so zasedene z najboljšimi močmi. Repriza se vrši v nedeljo popoldne ob 16. uri, nakar opozarjamo zlasti okoličane.

Praznovanje uedinjenja. 15 letnico uedinjenja je Kranj zelo dostojno proslavil. Na predvečer je priredil Sokol v svoji telovadnici v Nar. domu akademijo z izbranim sporedom. Brat dr. Simon Dolar je v lepem nagovoru pojasnil pomen proslave, nato pa so se vrstili nastopi naraščaja, članov in članic z vzorno izvajanimi vajami, sokolskega pevskega zbora in orkestra. V petek, dne 1. decembra se je vršila v župni cerkvi sveta maša, katere se je poleg šol, zastopnikov vseh oblastev in društev udeležilo mnogo meščanov. Po maši je bila v sokolski telovadnici slavnostna seja na kateri je bilo sprejetih v sokolske vrste veliko število novopristopivših članov in članic, zaslužnim telovadcem pa so bile podeljene diplome. — Ves dan je vladalo praznično razpoloženje. Motilo ga je le delo po nekaterih tukajšnjih tovarnah, ki so s tem pač pokazale popolno ignoriranje našega največjega praznika. Brat starosta je to početje inozemskih kapitalistov na slavnostni seji tudi primerno ožigosal.

V senu se je zadušil. V ponedeljek zjutraj, ko je šel posestnik Švelc iz Klanca po seno za živino, je opazil, da mole škornji iz njega. Odkopal ga je in presenečen opazil, da leži v njem Silvester Žankar, mrzel in ves moder v obraz. — Žankar je prenočeval v svislih pri Švelcu. Kot so pozneje ugotovili, je v soboto zvečer, ko je lezel na svoje prenočišče, omahnil v jašek za seno. Izkopati se iz njega ni mogel in se je revež zadušil. V torek popoldne so ga pokopali na tukajšnjem pokopališču. — Žankar je bil zadnji kranjski original. Prav vsakdo ga je poznal. Imeli so ga za nekoliko omejenega. Bil pa je po svoje pameten. Odgovora ti ni ostal nikoli dolžan. V prejšnjih časih je pisal celo enodejanke in jih uprizarjal na podih ali na prostem. Sicer pa se je pečal s prodajo časopisov in priložnostnimi deli. Mir in pokoj njegovi ahasverski duši!

Občni zbor strelske družine v Kranju se vrši po sklepu odborove seje — dne 3. januarja 1934 ob 8. uri zvečer v restavracijskih prostorih Narodnega doma. Pozivajo se vsi novo sprejeti in stari člani te

M. Dobropoljski

Žrtev ljubezni

Roman.

5

V pisarni ob tem času še ni bilo nikogar. Le pramen bledih sončnih žarkov se je ukradel skozi okno in predramil par zakasnelih muh, ki so s svojim brencanjem motile svečano tišino.

Naenkrat pa so se s truščem odprla vrata. S čvrstimi koraki je vstopil Peter Jamnik in napravil konec idilični tišini.

Peter Jamnik je bil majhen in debel, dobrodušen in vedno vesel možakar. Star samec, narednik v pokoju. Mala penzija pa mu ni zadostovala niti za hrano in stanovanje, kaj šele za dobro cigaro, ki jo je, poleg četrtinke cvička ob nedeljah, cenil nad vse na svetu. Trda mu je predla v tem oziru in vidno se je staral. Ko pa so dogradili tovarno ter je dobil v njej službo sluga, se je naenkrat pomladil. Nič čudnega — saj ni bil več v skrbeh za svojo četrtinko in ljubljeno cigaro.

Predstojniki so bili zadovoljni z njim. V službi je bil vesten in točen. In kako dobro je povedal, da je včasih celo resnemu in vedno čemernemu šefu pisarne ušel smeh. Bil je pravi original. V stvarih, ki so se tikale tovarne, je bil poučen kot malokdo. Če ste govorili z njim, ste dobili vtis, da je prvi za ravnateljem. Varčen je bil tako, da so ga imeli za skopuha. Ob delavnikih je poznal samo pot od doma do tovarne in obratno. Le ob nedeljah je proti večeru zavil v gostilno ter ob četrtinki cvička debatiral o vsem mogočem s svojimi znanci. Tudi cigaro si je prižgal samo ob takih prilikah. Pokadil jo je dobro polovico, nato pa ugasnil in skrbno shranil v vesljo. Polovico

in pojutrišnjem tudi še — potem pa, potem bo tako kmalu daselega in se vrne red sam od sebe. In, z njim pride za nameček maček, velik kot tiger!

Da ga potolažite, gospod Kremžar, bo moral Jamnik enajstega v mesto po kisle kumarice... Ha, ha, ha...“

Tako je šel Peter Jamnik od mize do mize. Pri vsaki je napravil mal nagovor. Ko pa je prišel do poslednje, ki je stala tik ob oknu, je sklenil roke nad glavo.

„Za božjo voljo, gospod Suhač. Vse kar je prav... Ali je že kdo kaj takega videl? Na ravnilu srce, celo dva, in zadaj tu li eden. Po mizi sama srca, velika in majhna, nekafera celo prebodena s puščicami. In na pivniku srce, skratka — povsod sama srca! Pri srcu na pisalni podlogi je celo nekaj napisano.“

Peter Jamnik se je sklonil, majal z glavo in glasno zlogoval: „Mal-vi-na“.

Glasno se je zasmeljal, da je odmevalo po pisarni. Kazalec desne roke je položil na čelo in modroval: „Ta cepec ni pri pravi pameti! Ta Malvina je naša Malvina! Hudič naj vzame vse cigare, če ne misli ta teleban naše Malvine! Znorel je, v resnici je znorel! Ali se bo praskal za ušesi, ko mu pridejo na sled. Tepec neumni! Po milosti je bil sprejet za praktikanta v pisarno. In namesto da bi delal, počne neumnosti in sanjari o naši Malvini. Poba, še na pol mlečen s svojimi osemnajstimi leti!“

„Dobro jutro, gospod Jamnik!“

Jamnik se je prestrašeno obrnil. V sobo je stopil praktikant Suhač. Velik in suh mladenič. V očeh mu je žarel mladosten ogenj in rdeča lica so pričala o zdravju. Raz obraza se mu je bralo, da je nepokvarjen in dober mladenič.

družine, da najdalje do 15. t. m. poravnajo članarino pri blagajniku družine (gosp. ravnatelju Česnuju, Zadržna gosp. banka), ker v nasprotnem slučaju ne bodo imeli glasovalne ozir. volilne pravice na občnem zboru. Vabijo se tudi vsi prijatelji strelskega sporta, da do tega dne prijavijo svoj vstop v strelsko družino ter plačajo članarino, ker se bo do obč. zbora vršila še ena odborova seja, pri kateri se bodo sprejemali novi člani. Obenem se vabi vse člane in nečlane družine v Kranju, da se pridno udeležujejo ob sredah, od 8. ure dalje, malokaliberskega streljanja na kegljišču Narodnega doma.

Dinarski dan Protituberkulozne lige. Krajevna Protituberkulozna liga priredi v nedeljo 10. t. m. nabiralni dinarski dan v svrhu ustanovitve protituberkuloznega dispenzarija. Liga pričakuje, da bo meščanstvo razumelo važnost in pomen te akcije, da se ji bo odzvalo zavzetih src, radodarnih rok in blage socialne misli in čuvstvanja za veliko množico pojetiki trpečih in umirajočih, socialno udarjenih in upropaščenih soljudi.

„Dom in šola“. V nedeljo, dne 10. t. m. ob 11. uri priredi društvo „Dom in šola“ na tukajšnji gimnaziji dvoje zanimivih nastopov z učenci, kjer se bo nazorno prikazal način dela s celim razredom.

Starši vljudno vabljeni.

Žigovanje merilnih priprav. Od 11. t. m. pa do vstevšega 14. t. m. se vrši v Cofovi hiši v Roženski ulici pregled in žigovanje merilnih priprav. Opozarjajo se trgovci, gostilničarji in ostali, da prinesejo v omenjenih dneh merilne priprave v pregled in žigovanje. V petek, dne 15. t. m. in soboto, dne 16. t. m. se vrši istotam kontrola sodov.

Smuški tečaj. Zimsko sportni odsek SPD priredi v nedeljo ob pol 2. uri pop. pri Šentpeterski graščini smuški tečaj za začetnike.

Iz Stražišča.

† **Apolonija Bajželj.** Bajželjnovе mame ni več. V torek popoldne, 19 dni po smrti svojega ljubljene sina, nepozabnega Jakoba, je v visoki starosti 83 let odšla za njim v večnost. Pokojna je bila pravi vzor slovenske matere, pridna in skrbna kot mravlja. Bila je desna roka svojemu pokojnemu možu pri nemajhnem gospodarstvu in v trgovini. A dasi je imela ne malo dela in skrbi, je vse svoje otroke vzorno vzgojila. Njeno blago srce so poznali reveži daleč naokrog. Nihče ni odšel od nje praznih rok. Kako je bila priljubljena in spoštovana je pokazal njen pogreb. Od blizu in daleč so prihitali ljudje ter jo v četrtek popoldne spremili k večnemu počitku na pokopališče v Šmartnem. Naj v miru dočaka vstajenja dan poleg svojega moža in ljubljene sina! Sorodstvu naše iskreno sožalje!

Higijenska razstava. Higijenski zavod iz Ljubljane priredi v Sokolskem domu razstavo, ki bo v nedeljo dopoldne ob 10. uri otvorjena s poučnim predavanjem. Predavanje bo pojasneval film. Razstava bo odprta 12 dni. Vstop prost.

Velikodušen in posnemanja vreden dar. Gospod Artur Heller, lastnik tvornice Tekstilindus, je podaril za božičnico revežem občine Stražišče Din 10.000, za kar se mu županstvo v imenu občinskih revežev najiskrenejše zahvaljuje.

Iz Šenčurja

Proslava „Uedinjenja“. ki jo je priredila narodna šola in S.K.J. je bila sicer kratka, pa tembolj prigrčna. Po govoru šol. upravitelja, med katerim so se vršile tudi deklamacije ter dramatizirana pesem Otona Župančiča „Dete čeblja“, je nastopilo 6 najmlajših Sokoličev, ki so v prizoru „Tukaj smo“ (Rape) pokazali, da jim je njihovo sicer majhno srcece polno velike ljubezni do naše lepe uedinjene domovine.

Dramatični odsek S.K.J. bo pod vodstvom br. prosvetarja Rapé Vlada vprizoril v soboto, 9. XII., v šolski sobi ob 1/2 8. uri zvečer dve igri enodejanki: „Priljudni komisar“ ter „Tri maske“, ki jih bo ponovil istotam v nedeljo, 10. XII., ob 3. uri popoldne. Vsi vabljeni!

Iz Tržiča

Kmetijsko predavanje. Sreski kmetijski odbor za kranjski okraj si je dal prevažno nalogo, da bo priredil v vseh večjih središčih kranjskega okraja celo vrsto predavanj, ki naj zbude pri poslušalcih zanimanje in smisel za bolj pametno in dobičkanosnejšo obdelavo zemlje, da se razširi smisel za vrtnarski način obdelovanja vsaj nekega dela posesti, ki naj poviša kmetovalčeve dohodke na eni strani, na drugi strani pa naj preprečuje vse bolj uvažanje vsakršne zelenjave ob vsakem letnem času. Sreski kmetijski

odbor je naprosil za predavanja iz vrtnarstva in zelenjadarstva nadzornika šolskih vrtov v p. g. Štrekla. Prvo predavanje za Tržič in njegovo okolico je bilo v ponedeljek dopoldne od 9. do 12. ure v telovadnici meščanske šole. Kakih 30 zanimancev in vsi dijaki III. in IV. razreda meščanske šole se je zbralo v telovadnici in sledili so s tako velikim zanimanjem strokovnim izvajanjem g. predavatelja, da so zdržali brez odmora skoro 4 ure. H koncu predavanja se je razvila zanimiva debata v obliki vprašanj in odgovorov. Pred predavanjem je načelnik sreskega kmetijskega odbora nagovoril zbrane poslušalce in v kratkih besedah pojasnil namen teh predavanj.

Ugrabljenе Sabinke. Tržiški Sokol kaže letos izredno živahnost. Dramatični odsek je naštudiral letos že drugo noviteto, toda tako izvrstno kot je bila podana zadnja, že davno nismo videli predstave. Režiser br. Baltazar iz Križev, ki je igral gledališkega ravnatelja Zbrizaja, je izšel iz sicer ne bogve kaj močnega dela vse, kar se je le dalo izžeti. Obdelal je vsakega posameznika—diletanta tako, da je bila igra strogo enotna in složna. Salve smeja je zbujala navivna služkinja ge. Baltazarjeve, pristne zadrege profesorja, ki je sicer le malo preveč karikiral, briljanlni nastopi zdravnika in vinskega trgovca so potrdili, da sta vlogi v najboljših rokah. Pri tej priliki se nam zdi omembe vredno, da je br. Lavš Mirko, ki šteje komaj 24 pomladi, nastopil že nad 150 krat pri najrazličnejših igrah in vedno kot cel mož. Ženske vloge so bile v splošnem dobre, veliko nadarjenost pa kaže s. Ziblarjeva Jožica, ki igra z vsem žitjem in biljem. Dvorana je bila prav dobro obiskana, le na eno bi hoteli opozoriti in to je na točnost obiskovalcev in igralcev, ki grešijo z zanašanjem drug na drugega tako neznansko, da bi človek mislil, ura se mi je zmešala. Mesto ob 8. se je začela predstava ob pol devetih. Torej več točnosti na obeh straneh in vsi bomo bolj zadovoljni.

Nesreča. Tovarnar g. Jože Verbič si je v nedeljo na Zelenici pri smučanju zlomil desno nogo v členku. Prijatelji so ga spravili na smučkah do cestarja, tržiški zdravnik mu je nudil prvo pomoč in odredil njegov prevoz v ljubljansko bolnico. To je letos prva nesreča pri smučanju. Priljubljenemu športniku in družabniku želimo skorajšnje okrevanje.

Avtomobilski promet radi zapadlega snega prav občutno trpi. Prvi sneg je bil južen, padlo ga je doli do Kranja kakih 40 cm in napravile so se globoke kolesnice. Sedaj, ko je nastopilo mrzlo vreme, pa je v kolesnicah vožnja naravnost nevarna, kakor hitro se brzina zveča nad 35 do 40 km. Zato imajo tržiški avtobusi skoraj vedno nekaj minut zamude. Proti Ljubljani se cesta zboljša in snega skoro ni. Na gorah je vreme zelo prijetno in solčno, smuka idealna. Proroki s svojimi prerokbami ne bodo uspeli, sneg, ki je zapadel koncem novembra, ne bo zginil, ostal bo vso zimo. Prav bo pa imel naš planinski ata g. Engelsberger, ki pravi, da bo letos dolga in huda zima in da bodo smučarji prišli na svoj račun tako daleč, da se bodo na sneg še jezili in manj zabavljali.

Seja krajevne organizacije NSZ se vrši v petek, 8. dec. ob 9. uri v njenih uradnih prostorih.

Krajevna organizacija JNS poziva vse svoje člane, da še tekom tega meseca poravnajo svoje obveznosti za prihodnje leto v uradnih prostorih ob navadnih uradnih urah.

Sobno opravo na tomboli UVI, ki je bila v nedeljo, je zadel trgovec Perne iz Loma, drugi dobitki so pa tudi prišli v prave roke.

Z Jesenic

Božične jaslice, take kot jih izdeluje naš rezbar in slikar — diletant Lojze Višnar, so gotovo danes velika redkost. Niso po cen, če pa pomislimo, koliko dela in truda je v takem umotvoru, tedaj so Višnarjeve jaslice skoro zastoj. — Vse figure so izrezljane iz lipovega lesa, hišice, hlevi, jaslice, mostički, zasnežena polja in gozdovi, skale in hribi, vse je pred nami kakor v resnici. Pokrajina je tipično naša gorenjska. Pastirci, pastirice, Marija in Sv. Jožef, vsi so sami pristni Gorenjci v pestrih narodnih nošah. Lojze Višnar rezbari okoli pastircev že več let ter od leta do leta izpopolnjuje posamezne figure, vsaki da svoje karakteristično življenje, zato ni kakor si bodi postaviti njegovih jaslic. Mlinar, ki je zvedel za rojstvo Kristusovo tovari oslička pred zamrznjenim mlinom. V hiši na bregu so pravkar zasedli otroci sani, da podričnejo pogledat Jezuščka, očanec s čedro v ustih stopa stisnjen v kožuh čez most proti jaslicam, okrog jaslic samih se drenja cela vas, tam v kotu poleg oslička je domač mizar pravkar izgotovil krasno kmečko zibelko. Vse to in še mnogo drugega, na čemur se z radostjo naslajo oko slehernega gledalca,

je ustvaril naš Lojze Višnar. To svoje delo namerava razstaviti in prodati v Ljubljani. Vsi, ki se zanimate za lepe gorenjske jaslice, stopite k njemu, rade volje vam jih bo pokazal, še raje pa prodal, da bi drugo leto mogel ustvariti in pokazati še več.

Prodana hiša. Zadnjič smo pomotoma poročali, da je kupil hišo slikarskega mojstra Legolina slabenik g. Kren. Kot smo se informirali, je hišo kupil g. Herman Krenn, uradnik KID.

Iz Škofje Loke

Državni praznik narodnega uedinjenja je praznovala Škofja Loka nad vse slovesno. Cerkvenemu opravilu v župni cerkvi sv. Jakoba so prisostvovali vsi predstavniki krajevnega javnega življenja, uradništvo, oficirski zbor, šolska mladina z učiteljstvom, občinski odbor z županom Stevom Šinkom, Sokol in gasilci v kroju, zastopniki raznih strokovnih, kulturnih in gospodarskih korporacij ter ostalo meščanstvo. Po cerkvenem opravilu so imele vse šole svoje domače, skrbno pripravljene proslave, ki so na njih otroci deklamirali, peli in recitirali. Prisrčna je bila obdaritev, ki jo je oskrbelo mladini KIS, ki mu predseduje županja s. Alojzija Šinkova. Bilo je obdarovanih 72 otrok, 36 dečkov in prav toliko deklic. Razdeljenih je bilo za več tisoč dinarjev šolskih potrebščin, oblek, obutve, perila, peciva in tudi nekaj slaščic. Na obdarovanje je imela s. Šinkova zelo lep govor, ki je opozarjala v njem na dolžnosti mladine do staršev, predstojnikov do kralja in Jugoslavije. Seveda so se otroci nesebičnim Kolašicam lepo zahvalili. Istočasno je imel Sokol svojo dopoldansko proslavo v Domu. Br. starosta Franc Dolenc st. je imel na zbrane idejno lep nagovor, z globoko pijetelnimi besedami se je spominjal vseh umrlih bratov in sester. Po zaprisegi, razdelitvi znakov in podelitvi diplom je bila s sokolsko koračnico slavnost končana. Zvečer je priredilo vojaštvo obhod po mestu, potem pa se je vršila v Sokolskem domu krasna akademija, pri kateri so sodelovali vsi društveni oddelki. Spored je bil vobče zelo skrbno izbran, prvenstvo pa je odnesel društveni salonski orkester s svojim vzornim nastopom. S posameznimi točkami so nastopili tudi solo pevci, moška deca in naraščaj, člani, pevski zbor in igralci, ki so prikazali odlomek iz Špicarjeve igre „K luči“.

Ustanovitev Narodno strokovno zveze. V mestni hiši se je vršil v četrtek sestanek za ustanovitev krajevne organizacije nacionalnega delavstva. Sestanek je bil prilično dobro obiskan. Storjenj so bili sklepi, ki naj perečo zadevo našega delavstva čimprej oživotvorijo. Kot delegat centrale je bil navzoč pri sestanku strokovni tajnik Vladimir Kravos.

Novo učiteljsko društvo za škofjeloški okraj smo dobili. Preteklo soboto so zborovali v palači nove deške šole učitelji škofjeloškega okraja in si ustanovili novo učiteljsko društvo s sedežem v Škofji Loki. Pomembnega zborovanja so se udeležili tudi sreski načelnik Ivan Legat, župan Stevo Šink, predsednik sekcije JUU Ivan Dimnik, predsednik kranjskega učit. društva Josip Lapajne in nadzornik Vinko Zahradnik. Potek zborovanja je bil lep in sta navzoče zavzeli predavanji o smučarstvu in vrtnarstvu. Mnogo vzpodbudnih smernic za nadaljnje delo učiteljstva je dal g. Dimnik s svojimi izvajanj, ki so slonela ob pogledih na obče težnje našega državnega in nacionalnega življenja. Opozarjal je tudi na hibe, ki jih bo moral čas preje ali sleje rešiti. K novemu društvu je pristopilo čez 50 učiteljev in učiteljic, tedaj domalega vse učiteljstvo okraja. Odbor še ni konstituiran.

Prvo smučarsko razstavo je oskrbel škofjeloški javnosti škofjeloški učitelj Janko Sicherl in je bilo zanj zelo veliko zanimanje. V soboto so si jo ogledali stanovski tovariši in tovarišice, v nedeljo pa je bila dostopna ostali javnosti, ki se je te izredne prilike v velikem številu poslužila. Razstavljeni material je prikazoval pravcati smučarski muzej, našel si na razstavi vse, kar potrebuje smučar zase, kakor tudi za kretanje v naravi. Stene so krasile mnoge lepe slike, zemljevidi, statistične tabele in slično. Podčrtamo naj okolnost, da so se za razstavo zelo zanimali čevljarji in mizarji, pa tudi člani oficirskega zbora so si ogledovali razstavljene predmete do potankosti.

Svedrovska družčina, ki se drži nekje v Stari Loki je bila zadnje čase zelo podjetna. Zdi se pa, da nepridipravi ne bodo dolgo na svobodi, ker vrši orožništvo poizvedbe, ki so napredovale tako daleč, da vsak čas lahko pričakujemo razkritja tako pogostih vlomilskih obiskov.

Še tretja tovarna na vidiku. Tovarni na Trati in v Vincarjih bo sledila najbrž še tretja. Gradili jo bodo na Lebnovem travniku, tudi v Vincarjih. Zdi se pa, da bodo pričeli z graditvijo šele na pomlad, ker zgodnji sneg onemogočuje gradbena dela. Vsekakor je

pa gotovo, da bo dobilo delavno ljudstvo z novimi tovarnami vsaj nekaj zaslužke.

Iz Smlednika

Velecenjeni g. urednik! V Vašem cenj. listu, št. 24, z dne 30. nov. t. l. je izšel dcipis iz Smlednika o vprizoritvi igre „Mlinar in njegova hči“, ki ga je vprizorilo v Trbojah sokolsko društvo. Iz tega dopisa zveni, kot da bi podpisana podružnica namencma in zlohotno vprizorila v Smledniku na isti dan veselo-igro „Pri belem konjičku“. Resnica je pa samo ta, da za vprizoritev igre v Trbojah nismo vedeli do tedaj, ko smo že dali tiskati vabila, vložili prošnjo in nam je bilo ustno zagotovljeno, da se igra „Pri belem konjičku“ lahko vrši. To pa je bilo zadnji teden pred vprizoritvijo. Vseeno pa smo takoj storili korake, da bi se zadeva sporazumno s sokolskim društvom uredila. Reklo pa se nam je, da igra v Trbojah zato ne bo škode trpela. Pripominjamo, da smo hoteli igro sami preložiti. Ker bi pa morali to storiti za poldrugi mesec (dvorana za toliko časa ne bi bila na razpolago), smo to namero z ozirom na gornjo izjavo zastopnika Sokola opustili. — Samo to je resnica. Vse drugo pa je zlonamerno podtikanje neresnice. Vsakogar, ki bo drugače govoril, bomo sodnijsko zasledovali. Podpisana podružnica ima v svojem programu lepe gospodarske načrte, zato je dolžnost vseh faktorjev, da jo podpirajo. Z odličnim spoštovanjem! Čebelarstvo društvo, podružnica Smlednik. V. Rupret, t. č. predsednik, S. Štirn, t. č. tajnik.

Iz Cerkelj.

V mrzle, poznojesenske dni je prodrla toplina prvih žarkov zaznavajočih se pričetkov pomladnega hotenja in življenja. Dal Bog, da bi ledena plast težke zime umrtičenega sna, ne zagnila prvih pojavov veselega prebujenja! Med trnjevo poljano našega prosvetnega življenja je mladi naraščaj s sokolsko odločnostjo iztrebil in uredil malo cazo, v kateri je pričelo brsteti življenje narodnega zanosa, krepke zavesti. Z igro „Mlinar in njegova hči“ ni bila podana le slepa strast vaškega bogataša, omalovaževanje čiste ljubezni in grozne posledice nesmiselne vere v vraže, pač pa je v tem primeru opisana vsa starokopitnost gorenjskega mojstra, ki mu je dobrina lastne osebnosti nad ljubeznijo do domovine, vraža v podeželske strahove njegova poguba. Dvorana je bila polna, duše poslušalcev zadovoljene, z obrazov igralcev je sijala zavest samohotenja. Prireditelji so bili oškodovani za trud s hvaležnim odobravanjem.

Proslava 1. decembra je napolnila cerkljansko cerkev s šolsko mladino. Gasilnim društvom na čelu je prikorakala cerkljanska godba, občinski odbor je napolnil štiri cerkvene klopi. Po vasi so plapolale zastave, doslej le redke. Zavestna manifestacija narodno državne ideje naj bi bil glasnik srčnih čustev vsega prebivalstva. Svečana seja SKJ in Streljačke družine, ki se je vršila 3. decembra ob 9. uri v šolski dvorani je privabila k prvi zaobljubi narodnih dolžnosti cvet cerkljanskih narodnjakov. Kvišku srca, vi oratarji narodne poljane in plodite seme državlanske zavesti v tem smislu, kakor je bilo vsejano v nas same. — Popoldanske proslave se je udeležilo malo veljakov, pičlo število starišev, pogrešali smo mnogo onih, ki bi morali podpirati šolsko vzgojo naših najmlajših državljanov. Po opravi se je mudil v Cerkljah šolski upravitelj iz Moravč g. Janko Toman, ki se kot upokojenec še danes zanima za vzgojo otrok. Prihitej je med nas in bil je vzhiten nad krasnimi uspehi cerkljanske šole, šolske dece, naraščaja in članstva, zanosnimi deklamacijami, izbranim petjem, tamburaške godbe, vzorno izvajanimi telovadnimi nastopi, ki jim je sledila ljubka igrice „Trije bratje“. Sodba šolnika, da take vprizoritve zmore le cerkljanska deca, bodi v zadoščenje vsem narodnim delavcem, zlasti br. Žalokarju Cirilu in s. Grimovi, br. Milanu Pavlovcu in ostalemu sodelujočemu učitelstvu z županom, starostom Robasom na čelu. Krepko dalje, mi smo tu kot stebri vaše gradbe!

Iz Kamnika.

Prvodecemberska proslava. Proslava 15 letnice uedinjenja se je vršila tako slovesno, da bo ostala dolgo v spominu vsem kamničanom. Na predvečer, ob 20. uri se je vršila slavnostna povorka po mestu. Na čelu povorke so bili kolesarji z lampijončki, nato sokoli in sokolice, katerim je sledila kamniška mestna godba. Za njo so šli zastopniki oblasti, vojske ter vseh kamniških društev. Povorko sta zaključili dve četi gasilcev, katerima je sledila velika množica občinstva,

ki je neprenehoma vzklikala kralju, kraljevi družini in Jugoslaviji. Med povorko so se prepevale narodne pesmi, na Malem gradu pa so pokali topiči in švigale v zrak rakete.

Po povorki se je zbralo na Glavnem trgu, kateri se bo v bodoče imenoval „Aleksandrov trg“, velika množica ljudi, kateri je govoril slavnostni govor z balkona Pelkove hiše kamniški notar g. Anton Zevnik. V svojem govoru je obrazložil pomen proslave in povdarjal, da izven Jugoslavije ni za nas svobode, ni sreče, ni življenja. Izvršiti se mora preobnova duha, da bomo znali pravilno ceniti vrednost naše svobode in smisel kraljevega manifesta. Spomnil se je tudi naših zaslužjenih bratov onstran meja ter povdaril, da bomo praznovali pravi praznik uedinjenja šele takrat, ko bodo tudi oni združeni z nami. Končal je z besedami: Naj živi naš kralj Aleksander, naj živi on, ki je znal voditi srbski narod skozi golgote v zlato svobodo in kateri bo pripeljal tudi sedaj svoj narod iz današnjih težkih časov v boljšo bodočnost.

Njegov govor je množica prekinjevala z viharimi ovacijami kralju in državi. Koncem govora pa navdušenje ni moglo ponehati. Nato je godba zaigrala „Bože pravde“, katero so navzoči poslušali odkritih glav. Pevci so zapeli še par narodnih pesmi, nekar se je množica razšla.

Drugi dan se je vršila slovesna služba božja v župni cerkvi, katere se je udeležilo poleg zastopnikov oblasti, vojske, društev in gasilcev še velika množica ljudi, tako, da je bila prostrana Šutenska cerkev nabito polna. Ob 11 h se je vršila v dvorani „Čitalnice“ slovesna seja „Sokola“. Mnogoštevilne članice, člane in zastopnike oblasti, društev in korporacij je nagovoril podstarosta br. Stane Vedlin, se spominjal umrlega staroste dr. R. Karbe in najstarejšega člana Pukshoperja, nato je govoril o uedinjenju, ki je tudi praznik Sokola in h koncu slovesno zaprisegel 43 novih članic in članov.

Zvečer ob 20 h pa je priredil v isti dvorani „Sokol“, s sodelovanjem pevskega društva „Lira“, slavnostno akademijo. Dvorana je bila nabito polna, tako, da so morali nekateri oditi, ker niso dobili niti stojišča. Najprej je podstarosta br. Stane Vedlin prečital okrožnico Saveza, na kar je zapela „Lira“ državno himno in še par pesmi. Nato so nastopili s prostimi vajami vsi oddelki, vmes pa je par dečkov in deklic deklamiralo. Občinstvo je bilo navdušeno nad lepimi vajami. Zlasti je ugajal balet „Turki ugrabijo kralju Matjažu Alenčico“ ženske dece in vaje z meči in ščiti, s prisego moškega naraščaja. Veliko so se žrtvovale članice, ki so vse kostume za igre ženske dece napravile same iz papirja in to prav posrečeno. Akademijo je zaključila živa slika, pri kateri so nastopili vsi oddelki.

O delovanju društev. Prosvetno in podporno društvo „Tabor“ v Kamniku se pripravlja na svojo prvo prireditev. Ker so vloge v rokah poznanih igralcev, se nadejamo, da bo prireditev dobro uspela in obiskana.

Vlom. V noči od 28. na 29. novembra t. l. je bil izvršen vlom v pisarno avtopovdjetja „Peregrin“. Zlikovci so vlomili s sekuro dvojna okna, da so prišli v pisarno, kjer so vlomili v predal pisalne mize in odnesli za 1.300.— Din kovanega drobiža. Da niso bili zlikovci novinci v tem poslu je razvidno iz njihove predrznosti, saj se nahaja pisarna na glavnem trgu, vlomljeno okno pa tudi. — Orožniki so na sledu storilcem in upamo, da ne bodo ušli zasluženi kazni.

Miklavževanje športnikov. V soboto 2. decembra zvečer je priredil tukajšnji športni klub Kamnik Miklavžev večer za članstvo in prijatelje športa. Sv. Miklavž je bil pri športnikih prav moderen. Najprej je spal v naslonjaču in ga je moral njegov boj šele zbuditi, potem pa je nastopil v elegantnem smokingu. Le vruga in sv. Anton sta ostala kot smo jih navajeni gledali vsako leto. Miklavž je v dovtipni formi tolmačil občinstvu delovanje kluba in nato obdaroval navzoče. Pozabil ni tudi klubovih sekcij. Tako je dobila plavalna sekcija sodniške knjige s številkami, nogometno žogo, smuška skakalne smuči i. t. d. Po odhodu Miklavža, ki je spravil vse navzoče v dobro voljo, se je razvila animirana zabava, ki je trajala do poznih ur. Športni klub nam je nudil res prijeten večer in je večina navzočih izrazila željo, naj kmalu zopet priredi kak podoben zabavni večer in tako preganja dolge zimske večere.

Iz Tuhinjske doline.

Češnjice. V spomin 15-letnice naše države je imela tukajšnja gasilska četa slavnostno sejo na dan

državnega praznika. Predsednik čete g. Anton Žibert je na kratko orisal pomen tega praznika in razvoj naše države od uedinjenja do danes. Po končani seji so imeli gasilci slavnosten nastop in obhod po vasi, da so s tem pokazali svojo nacionalno zavedenost in spoštovanje do praznika, ki nas spominja žrtev in trpljenja po katerih smo se končno rešili tujega jarma in ustanovili lastno državo.

SPORT.

Nogometne tekme za zimski pokal v prid brezposelnih.

Korotan (Kranj) : Svoboda (Ljubljana 3 : 0 (2 : 0) Tekma se je vršila v izrednih okoliščinah, saj je bilo igrišče mestoma pokrito s 15 cm visokim snegom. Igra na takem terenu je zahtevala veliko napora in so Svobodaši na koncu že čisto omagali. Način igre je bil v marsičem zelo različen od običajne in je vzbujal pri številni publikki obilo smeha in zabave. Stopping je bil nepotreben, ker je žoga sama obtičala na mestu kamor je padla, parkrat v škodo Korotana komaj pol pedi pred nasprotnikovim golom. Domačini so bili absolutno boljše moštvo; ugajala je to pot posebno desna polovica napada, krilci so zadovoljili, le levi je bil malo preveč oster, obramba je bila na običajno dobri višini, vratar pa se ni mogel izkazati, ker se je pojal večji del po sredi igrišča in igral raje z nogami. Rezultat 3 : 0 je prenizek in nikakor ne odgovarja premoči, kajti ves drugi polčas se je igralo samo pred nasprotnikovim golom, toda številni sicer lepi strel posebnost z desne strani niso imeli uspeha. Na takem terenu je vsako točno streljanje nemogoče in bi bilo treba žogo direktno voditi do golove mreže. Kljub temu smo za enkrat lahko zadovoljni, ker nam tablica naš Korotan pokaže na prvem mestu.

Stanje tabele druge skupine izgleda takole:

1. Korotan (Kranj)	2—2	0	0	4	7:0
2. Disk (Domžale)	1—0	1	0	1	2:2
3. Hermes (Ljubljana)	1—0	1	0	1	2:2
4. Svoboda (Ljubljana)	1—0	0	1	0	0:3
5. Sloga (Ljubljana)	1—0	0	1	0	0:4
6. Korotan (Ljubljana)	0—0	0	0	0	—

Na praznik 8. t. m. tekme v Kranju ne bo, pač pa se vrši v nedeljo 10. t. m. važna tekma tega turnirja med kranjskim Korotanom in domžalskim Diskom ob dveh popoldan na Korotanovem igrišču v Kranju. Za ta dan bo igrišče urejeno ter bo sneg steptan ozir. zvaljan tako, da se bo igra lahko razvijala povsem normalno.

Vse sportne potrebščine, smučke (od Din 35.— do 85.—), sanke itd., dobite solidno izdelane in po ceni pri

JOŠKU DOLENC

splošno kolarstvo
STRAŽIŠČE poleg Gasilnega doma

ZASTONJ

(W. B.)
prejme znamke vsak resni zbiratelj za reklamo: izredno
lepe pokrajinske znamke Švice
3.—, 5.— in 10.— Frankov
Pošiljam zvezke v izbiro, frankiram s tlebe-béhe tiski
EUGEN ŠEKULA LUZERN ŠVICA.

Išče se do 1. februarja 1934 lokal za
KROJAŠKO DELAVNICO z izložbenim
oknom v bližini hotela „Stare pošte“.
Ponudbe na upravo lista.

MODNI KROJAŠKI ATELJE

se priporoča za prihajajočo smučarsko sezijo v izdelavo damskih in moških smučarskih dresov, dežnih plaščev in jopičev, hubertusov, trenchcoatov, zimskih sukenj, oblek in plaščev.

JOSIP KOS, KRANJ

ROŽENVENSKA 50.

OTOMANE, modroce, divane in vse tapetniške izdelke Vam nudi Viktor Tonejc tapetnik. Kranj, v hiši g. F. Ažmana.

Vsa tapetniška in sedlarska dela izvrši točno, solidno in poceni

IVAN JENKO

TAPETNIK IN SEDLAR, KRANJ PRI „JELENU“

Gostilna in trgovina

BENEDIK FRANC

Stražišče

Vsako nedeljo sveže pečenice ter prvo-vrstna dolenjska in štajerska vina.